

Vergaderjaar 2007–2008

31 200 VI

Vaststelling van de begrotingsstaten van het Ministerie van Justitie (VI) voor het jaar 2008

Nr. 181

BRIEF VAN DE MINISTER VAN JUSTITIE

¹ Artikel 128 van de wet op de rechterlijke organisatie luidt als volgt:

1. Onze Minister van Justitie stelt het College van procureurs-generaal in de gelegenheid zijn zienswijze kenbaar te maken voordat hij in een concreet geval een aanwijzing geeft inzake de opsporing of vervolging van strafbare feiten.
2. Onze Minister deelt het College de voorgenomen aanwijzing en de motivering daarvan schriftelijk mede. Onze Minister kan het College voor het kenbaar maken van zijn zienswijze een termijn stellen. De zienswijze van het College wordt schriftelijk en gemotiveerd gegeven.
3. Een aanwijzing als bedoeld in het eerste lid, wordt schriftelijk en gemotiveerd gegeven.
4. Slechts indien de aanwijzing in verband met de vereiste spoed niet schriftelijk kan worden gegeven, kan zij mondeling worden gegeven. In dat geval wordt zij zo spoedig mogelijk doch in elk geval binnen een week daarna op schrift gesteld. Het voorgaande is van overeenkomstige toepassing op het mededelen van een voorgenomen aanwijzing door Onze Minister en voor het geven van de zienswijze door het College.
5. De in het eerste lid bedoelde aanwijzing wordt, tezamen met de voorgenomen aanwijzing en de zienswijze van het College, door de officier van justitie bij de processtukken gevoegd. Voor zover het belang van de staat zich naar het oordeel van Onze Minister daartegen verzet, blijft voeging bij de processtukken achterwege, met dien verstande dat in dat geval bij de processtukken een verklaring wordt gevoegd waaruit blijkt dat een aanwijzing is gegeven.
6. Indien het betreft een aanwijzing tot het niet of niet verder opsporen of vervolgen, stelt Onze Minister de beide Kamers der Staten-Generaal zo spoedig mogelijk in kennis van de aanwijzing, de voorgenomen aanwijzing en de zienswijze van het College, voor zover het verstrekken van de desbetreffende stukken niet in strijd is met het belang van de staat.

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 28 juli 2008

In de tweede termijn van het debat d.d. 19 juni jl. (Handelingen der Kamer II, vergaderjaar 2007–2008, nr. 99, blz. 6992–7014) over de aanhouding van de cartoonist Gregorius Nekschot heb ik, in reactie op een door het lid Halsema ingediende (en vervolgens aangehouden) motie, toegezegd een telling te laten verrichten naar het aantal (bijzondere) aanwijzingen dat door de minister van Justitie sedert de inwerkingtreding van de betreffende bepaling in de Wet op de Rechterlijke Organisatie aan het Openbaar Ministerie is gegeven en u daarover te informeren. De hier bedoelde bijzondere aanwijzingsbevoegdheid van de minister van Justitie is te vinden in artikel 128 van de Wet op de rechterlijke organisatie¹. Dit artikel is op 1 juni 1999 in werking getreden.

Noch uit de mij ter beschikking staande stukken noch uit navraag binnen mijn departement en bij het Openbaar Ministerie is mij gebleken dat er sedert de inwerkingtreding van het (huidige) artikel 128 van de Wet op de rechterlijke organisatie ooit gebruik is gemaakt van de bijzondere aanwijzingsbevoegdheid als bedoeld in art. 128 Wet op de Rechterlijke Organisatie aan het OM gegeven. Ik houd het er dan ook op dat een dergelijke aanwijzing vanaf genoemde datum nimmer is gegeven.

In de aangehouden motie van het lid Halsema wordt de regering voorts gevraagd een oordeel te vellen over de wenselijkheid van handhaving van deze bevoegdheid. Ik verwijs wat dat betreft naar de Handelingen en de overige parlementaire stukken betreffende de totstandkoming van de Wijziging van de Wet op de rechterlijke organisatie, in het bijzonder de

memorie van toelichting¹, de nota naar aanleiding van het verslag², de memorie van antwoord³ en de nadere memorie van antwoord⁴. Hierin wordt uitvoerig ingegaan op de achtergronden die hebben geleid tot de invoering van de aanwijzingsbevoegdheid (en overigens ook op de rechtswaarborgen die hierbij worden gehanteerd). De situatie is in dat opzicht niet gewijzigd. Het uitblijven van enige aanwijzing tot dusverre maakt dit niet anders.

De minister van Justitie,
E. M. H. Hirsch Ballin

¹ Tweede kamer, vergaderjaar 1966–1997, 25 392, nr. 3.

² Tweede kamer, vergaderjaar 1966–1997, 25 392, nr. 7.

⁴ Eerste kamer, vergaderjaar 1998–1999, 25 392, nr. 46c.